

er disse Betragtninger, som have bevæget mig til ved denne Leilighed ikke at holde mig tilbage.

Tscherning: Det var ikke heldigt, om de korte Valgperioder skulde gaae ud paa at udflette denne Art Præcedentfer, som udgjøre et forstandigt, Regjerings-system. Man maa ikke skabe slige Præcedentfer, der kun skulde være en Valgperiode, men naar man i det Hele har holdt fast paa dem, bør man heller ikke frygte for, at de skulde udflettes ved en ny Valgperiode; den Betragtning troer jeg altsaa ikke kan tillægges nogen Betydning. Jeg troer, at naar man behandler Sager af den Natur, skal man lade baade sin Kulde og sin Varme være borte og blot see paa Sagen selv og dens Righed med andre Forhold og spørge sig selv: Kan man i en Sag af denne Art følge den Retning, som anvises; handler man forstandigere, klogere og rigtigere ved ikke at følge den? For det Første have vi altid, for at en Bevilling af denne Art især i et saa stort Omfang skulde finde Bifald, forlangt, at alle de Oplysninger, som angik den Sag, bleve forelagte Thinget eller dets Udvalg fra Regjeringen, saa at Sagen, efter at have gennemgaaet den fornødne Prøvelse, kunde foreligge klart, støttet paa et virkeligt Grundlag. Dernæst have vi forlangt, at Communerne, — her maa det være Sogne- og Amtscommunerne — havde taget Sagen under Overveielse, og kun forsaavidt de toge Deel deri og kom til at ligge under, traadte vi til. Nu har det viist sig, at Amtscommunerne have haft denne Sag under Overveielse, og at Regjeringen paa Statens Vegne, er traadt til efter samme Regel og samme Omfang som Amtscommunerne; selv altsaa, om den Regel kunde anses for fast, at man skulde træde til med samme Understøttelse som Communerne, hvor deres Hjælp ikke kunde strække til, har Staten opfyldt, hvad der i den Henseende kan forlanges af den, og hvad der her forlanges af os; er noget ganske Nyt. Jeg troer saaledes ikke, at de Betragtninger, som ere fremsatte, kunne bære den foreliggende Sag, men hvad der forekommer mig at være det Afgjørende er: Hvori er den Naturbegivenhed Hagl forskjellig fra Tørke? De ere deri forskjellige, at den ene er en øieblikkelig Virksomhed, som griber

Mere, men maa skee; slet ikke ødelægger. Mere, den anden er langsommere virksom og ødelægger ligesaa stærk. Der er Egne i Sjælland, som ved den Tørke, vi i et Par Aar have haft, ere bleve næsten ufornuende, men ere de da ikke berettigede til at faae den samme Understøttelse, fordi deres Glødelighed er forberedt ved en længere og svagere Virksomhed? Have de haft mere Gyde til at modstaae Solens brændende Straaler, end de Andre til at modstaae Haglens Fald? Her har forleden været Tale om Oldenborrelarverne, og der er blevet sagt af påalidelige og kynlige Medlemmer, at der er Mænd, der have tabt saa at sige hele deres Høst ved Oldenborrelarvernes Virksomhed, men ere Oldenborrelarverne, fordi de ligge under Jorden, ikke en ligesaa virksom Naturkraft som Hagl, fordi denne kommer fra oven? Det er hele Forskjellen, at den ene af disse Naturkræfter virker mindre pludselig, og at vi see den mindre end den anden. Jeg troer, at dersom vi, hvor Forholdet ikke er mere indgribende og af en anden Bessaffenhed end den foreliggende, og blot efter et Forslag af enkelte Medlemmer, uden at Sagen er fuldstændig foreberedt fra Regjeringens Side, indlade os paa at votere en Understøttelse, saa komme vi ind paa en Række Bevillinger, som vi ikke kunne løsrive os fra. Enhver vil da forsvare sin Bevilling paa samme Maade og holde sig til det enkelte Tilfælde og sige: I næste Tilfælde er Bevillingen fri; men de, der staae udenfor og have deeltaget i denne Bevilling, hvortil de ere komne, ikke drevne af Hensyn til personlige Forhold eller Betragtninger, men ved at domme om Sagen i dens Almindelighed, vilde føle sig ligesaa stærkt kaldede til at gaae ind paa det næste Votum, som paa det foregaaende. Det er i et Dieblisk som dette, at det gjælder om at finde sin Modstandsevne i den simple og sunde Betragtning af den Gjerting, vi her have at foretage, som er at bevilge til Staten de Midler, der ere nødvendige til Statsstyrelsens Førelse. Naar et æret Medlem (Kjær) siger: Maa skee vil der i denne Vinter indtræde Hungersnød, dersom vi ikke give denne Understøttelse, saa svarer jeg: Dersom det viser sig, at der i denne Egn indtræder Hungersnød, og Communen ikke kan bære den fornødne Understøt-